

Sygn. akt VPz 5/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

Sędziowie: SSO Teresa Przybyłko

SSO Krzysztof Głowczyński

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2014 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. T., J. T. i T. T.

przeciwko Wyższej Szkole (...) w L.

o wyłączenie sędziego

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 27 listopada 2013 roku

sygn. akt IIIRco 99/13

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy oddalił wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy SSR H. Z.

W uzasadnieniu wskazał, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki do wyłączenia sędziego przewidziane w art. 48 kpc, a w ocenie Sądu brak jest również podstaw do jego wyłączenia na tej podstawie, że zachodzą wątpliwości co do bezstronności sędziego.

Przyczyną ewentualnego braku bezstronności jest stosunek osobisty polegający na stosunku emocjonalnym (pozytywnym lub negatywnym) łączący sędziego ze stroną lub jej przedstawicielem. Istnieniu takiego stosunku zaprzeczyła jednak sędzia, której wniosek dotyczy.

Zdaniem Sądu I instancji w sprawie IVP 136/12 dla postronnego obserwatora, a także z punktu widzenia strony nie zachodzą jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego. Stąd też na podstawie art. 52 kpc wniosek o jego wyłączenie oddalił.

Postanowienie powyższe zaskarżyła zażaleniem strona pozwana, która zarzuciła naruszenie art. 49 kpc – poprzez powołanie się na przesłankę „stosunku osobistego”, której nie ma w treści tego przepisu już od 7 lipca 2008 roku i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania innemu Sądowi Rejonowemu.

W uzasadnieniu strona skarżąca wskazała, iż Sąd I instancji przeoczył, że od dnia 7 lipca 2008 roku przepis art. 49 kpc ma inne brzmienie, w szczególności usunięto z niego kryterium „stosunku osobistego” jako podstawy wyłączenia Sędziego.

O błędnym stanowisku Sądu I instancji przekonuje zdaniem strony pozwanej powołanie się przez ten Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia na pogląd prawny zawarty w Komentarzu (pod. red. T. Erecińskiego), który to komentarz pochodzi z 1997 r. oraz czynności podejmowane przez sędziego w sprawie IVP 136/12 i IVPo 16/12.

Jej zdaniem opieranie się i przywoływanie nieaktualnego w zakresie art. 49 kpc komentarza – uzasadnia uchylenie zaskarżonego postanowienia. Strona pozwana wniosła przy tym o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu Sądowi.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne.

Podniesione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia argumenty odnoszące się do stosunku osobistego między sędzią a stroną lub jej przedstawicielami adekwatne są do treści art. 49 kpc obowiązującej przed 1 lipca 2009 roku. W aktualnej wersji tego przepisu „stosunek osobisty” tego rodzaju, że mogłoby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego” zastąpiony został określeniem „okoliczność” która jednak również musi być tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego. Aktualne szersze rozumienie powodów uzasadniających wyłączenie sędziego na wniosek strony nie czyni jednak wniesionego zażalenia zasadnym.

Sąd I instancji trafnie bowiem ocenił, iż wobec treści złożonego oświadczenia SSR H. Z. brak jest zarówno przesłanek stosowania art. 48 §1 kpc jak i nie istnieje żadna okoliczność, która mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do ich bezstronności. Zarzutów tego typu strona pozwana nie podnosiła. Wskazane natomiast okoliczności dotyczące podjęcia konkretnych decyzji procesowych nie mogą stanowić podstawy wniosku o wyłączenie sędziego.

Przyjmuje się powszechnie, iż zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów procesowych w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego (post. SN z 26 III 1997r, IIIAO 5/97 OSNP 1997, nr 24, poz. 502, post. SN z 8 III 1972r., IPz 9/72, Lex 7068).

W takiej sytuacji zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 §2 kp.

W sprawie nie było podstaw do jej przekazania przez Sąd Okręgowy celem rozpoznania innemu sądowi. Uwzględnienie tego wniosku i wyznaczenie innego sądu możliwym byłoby bowiem wyłącznie wtedy gdyby sąd właściwy, którym jest Sąd Rejonowy w Legnicy nie mógł sprawę rozpoznać. Taka zaś okoliczność nie zachodziła.

Przepisy kodeksu postępowania cywilnego (art. 461 §3) przewidują natomiast możliwość przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu rozpoznającemu sprawę z zakresu prawa pracy na zgodny wniosek stron. Wniosek taki może być złożony w sądzie właściwym.